

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 111

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 28 d'abril del 1998, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2388/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a sol·licitud d'extinció contractes Iscomar. 4814
 - 2) RGE núm. 2341/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions del Govern per esbrinar responsabilitats per un incident entre una persona invident, un taxi i un hotel. 4815
 - 3) RGE núm. 2343/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centres que impartiran primer cicle d'ESO. 4816
-

- 4) RGE núm. 2349/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a itineraris curriculars en el segon cicle d'ESO. 4816
- 5) RGE núm. 2276/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a previsions de sòl residencial. 4817
- 6) RGE núm. 2389/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a negociació suspensió contractes Iscomar. 4819
- 7) RGE núm. 2350/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada continuada. 4820
- 8) RGE núm. 2351/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats extraescolars i complementàries en els centres concertats. 4820
- 9) RGE núm. 2390/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a suspensió contractes Iscomar. (Retirada) 4821
- 10) RGE núm. 2391/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Pla autonòmic de drogodependències. 4821

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 235/97, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a foment del comerç just i solidari. 4822
- 2) RGE núm. 3736/97, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reconeixement dels discapacitats de les regions insulars de la Unió Europea. (Retirada) 4826

- III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI RGE núm. 1180/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperació del més alt nivell de protecció de la Llei d'espais naturals al cap des Pinar. 4827

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem aquesta sessió plenària

I.1) Pregunta RGE núm. 2388/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a sol·licitud d'extinció contractes Iscomar.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, i la primera la formula la diputada Sra. Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a sol·licitud d'extinció de contractes d'Iscomar. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en data 14 d'octubre del 97 hi va haver, en aquest parlament, una interpel·lació sobre la situació a l'empresa Iscomar i el Sr. Conseller de Treball ens deia que havíem de deixar passar els 12 mesos de suspensió temporal que havia sol·licitat l'empresa, que havíem d'esperar a veure com succeïen els esdeveniments i, sobretot, ens donava una sèrie d'opcions possibles una vegada passats els 12 mesos; primera, prorrogar-ne la suspensió, deia ell; segona, que l'empresa sol·liciti extinció de contractes; tercera, que readmeti els treballadors; quarta, que ambdues parts arribin a diversos tipus d'acord.

La pregunta està formulada des de que es coneix que el passat 20 de març l'empresa ha presentat sol·licitud d'extinció de contractes. Per tant, la pregunta és molt concreta: coneix la Conselleria de Treball aquesta sol·licitud?, i què pensa fer al respecte?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Són dues preguntes. La primera, que deia si tenia coneixement: jo tenc coneixement, registre d'entrada 3527/98. Què faré? Segueix el camí reglamentari pertinent i després ja es decidirà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller, tant avui matí a la resposta al diputat Diéguez com ara, és molt estricte en les seves paraules, molt sintètic. Vostè coneix que hi ha un recurs presentat contra la primera sol·licitud d'extinció de contractes de l'empresa, i aquest recurs, ja el mateix lletrat de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, explicitava, i ho llegiré en castellà: "*El cambio de forma de explotación de los buques con arrendamiento a otra empresa del grupo y con plantilla de flota perteneciente a empresas del mismo grupo, demuestra que lo que verdaderamente ha perseguido la dirección de la empresa y, de hecho, ha ejecutado, ha sido una sustitución de la plantilla de flota y no la supresión de la misma por cese de la actividad específica*". Això, ho deia el mateix lletrat de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per tant, amb tots aquests antecedents, la Conselleria de Treball quina actitud tindrà davant el recurs presentat en aquest expedient d'extinció de contractes?

EL SR. PRESIDENT:

Vol tornar a contestar, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Sí, però són tantes preguntes que jo només, a la pregunta que hi ha és sí conec un expedient, que li he donat el número de registre, i després es contestarà i es resoldrà una volta seguit tot el procés reglamentari. I res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2341/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions del Govern per esbrinar responsabilitats per un incident entre una persona invident, un taxi i un hotel.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les actuacions del Govern per esbrinar responsabilitats per un incident entre una persona invident i un taxi a un hotel. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ara fa uns 15 dies que es va produir un lamentable incident entre un invident, un taxista i un hotel de Ciutat. Aquest incident es va produir, segons distintes fonts, del mateix interessat i altres que ens han manifestat aquest succés, pel simple fet que aquesta persona invident utilitza un ca guia per als seus desplaçament, i la pregunta que li feim és quines actuacions ha duit a terme el Govern de la Comunitat Autònoma per tal d'esbrinar responsabilitats sobre aquest lamentable incident?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, ja lament i el Govern lamenta, com és natural, aquest lamentable incident, i té coneixement per denúncia feta pel mateix interessat davant la Conselleria de Turisme, que ha remès còpia a Sanitat i Sanitat creu, en aquests moments, encara que més endavant li podria donar una contestació més concreta, que el més propi és donar part d'aquesta situació a l'Ajuntament de Palma que és el que té, en darrer terme, la competència per sancionar aquesta actitud il·legal i, a més d'il·legal, insolidària i irresponsable del titular o l'assalariat d'aquest taxi número 209 de la ciutat de Palma. Això és el que es farà aquests dies i aquesta és la resposta que podem donar en aquests moments, fent reserva que més endavant es puguin iniciar altre tipus d'accions que, de moment, no s'hagin contemplat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, avui es veu que no tenc sort: les preguntes que formul en aquest parlament em remet a l'Ajuntament de Cort cada vegada que les faig, però, bé, jo crec que allò que hauria fet falta, i és el que crec que hauria hagut de fer el Govern d'aquesta comunitat, és que una vegada que va passar aquest malaurat incident, que crec que tots lamentam, el Govern de la Comunitat Autònoma hauria d'haver sortit i haver dir qualque cosa respecte d'això. En primer lloc, per fer saber que no podem fer aquest tipus d'actuacions perquè aquestes persones tenen el mateix dret que qualsevol altra per poder desplaçar-se i utilitzar els serveis que estiguin a l'abast dels altres ciutadans. Per tant, hem trobat a faltar aquest manifest, que el Govern hagués dit qualque cosa sobre el fet que en aquesta comunitat no es permeten aquests fets. Això és el que nosaltres volem recriminar al Govern, i el que demanam és que, sigui Cort o sigui qui sigui, faci qualque cosa perquè això no torni a passar a la nostra comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, President. Sr. Diputat, bé, només vull dir-li que si hom li diu que s'ha de passar el tant de culpa a l'Ajuntament de Palma, en aquest cas, és perquè aquell que té la competència sancionadora és l'ajuntament corresponent, i això jo crec que és una acció conseqüent i és una acció responsable i gens demagògica. Per tant, jo crec que el Govern en aquest sentit actua amb absoluta correcció i amb absoluta propietat respecte a la legalitat aplicable en aquest cas.

Evidentment que vostè considera que el Govern podria haver mantingut una actitud més bel·ligerant; bé, és un judici que jo respect moltíssim, que per ventura podria haver-se posicionat el Govern respecte a aquesta denúncia i a tantes d'altres que, lamentablement, es produeixen, però el fet és que l'actuació del Govern es produirà mitjançant l'estimulació que ha produït la denúncia d'aquest ciutadà.

I.3) Pregunta RGE núm. 2343/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centres que impartiran primer cicle d'ESO.

EL SR. PRESIDENT:

Següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa als centres que impartiran primer cicle d'ESO. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és tal com vostè l'ha llegida: quins centres públics d'educació primària continuaran, durant el curs 98-99, impartint encara el primer cicle d'educació secundària obligatòria?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. A Alaró, col·legi Sant Bartomeu; a Alcúdia, Porta del Moll; a Algaida, Pare Nou; a Binissalem, Nostra Sra. de Robines; a Can Pastilla, col·legi de Can Pastilla; el col·legi d'es Coll d'en Rabassa; el col·legi de sa colònia de Sant Jordi; Bartomeu Ordines, a Consell; a Eivissa, el Blanca Dona, can Cantó, can Misses, cas Serres, Poeta Villangómez; Portals Nous, sa Bodega, sa Graduada; en es Pil·larí, el col·legi; a Felanitx, l'Inspector Joan Capó; el de Gènova; a Inca el de Llevant i el Ponent; a Lloseta, es Puig; a Lluçmajor Rei Jaume III; a Manacor es Canyar i Simó Ballester; a Montuiri Joan Mas i Verd; a Palma l'Alexandre Rosselló, Anselm Turmeda, Camilo José Cela, Ciutat de Màlaga, es Viver, Gabriel Valseca, Infant don Felipe, Jafuda Cresques, Jaume I, Màxim Alomar, Miquel Costa i Llobera, Miquel Porcel, Pintor Joan Miró, Rafal nou, Rafal vell, Santa Catalina, Santa Isabel, son Anglada, son Canals, son Espanyolet, son Oliva, son Quint i Verge de Lluc; a Petra, Fra Juníper; a Pollença, Joan Mas i Miquel Costa i Llobera; Pont d'Inca el Blanquerna; a Porreres, s'Escola nova; al port d'Alcúdia, Norai i s'Albufera; port de Pollença, Miquel Capllonch; a Portocolom s'Algar; Portocristo, Mitjà de Mar i ses Comes; a Pòrtol Costa i Llobera; a Puig d'en Valls el Puig d'en Valls; a Sant Agustí es Vedrà; a Sant Joan son Juny; també a Sant Joan de Labritja el de Sant Jordi; a Sant Josep l'Urgell, el col·legi de Sant Rafel, el de Santa Gertrudis; el Melcior Rosselló de Santa Maria; el Puget de Selva; can Bril de Sencelles; sa Quintana de Sineu; el de son Ferriol; els Tamarells, son Verí i S'Algar a s'Arenal; el Reina Sofia a s'Horta i el Semat de Vilafranca.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Jo lament haver hagut de fer aquesta pregunta oral perquè allò més lògic hauria estat - com vostè comprendrà- esser feta per escrit, però vist que les preguntes escrites no reben contestació, a pesar que el conseller es comprometí en aquest plenari al fet que els diputats les rebran, per això li he fet oralment i li don les gràcies per la seva resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista...

Sí, Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Moltes gràcies, Sr. President. Nosaltres, des de la Conselleria, contestam, com és natural i la nostra obligació, les preguntes escrites que se'ns fan. Per tant, no sé, Sr. Crespí, quines queixes pot tenir vostè pel que fa a les preguntes que remet a la Conselleria i que se li van contestant.

I.4) Pregunta RGE núm. 2349/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a itineraris curriculars en el segon cicle d'ESO.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa als itineraris curriculars al segon cicle d'ESO. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President. Sembla que en el Ministeri d'Educació, que encara té la competència sobre un ampli territori, s'exposa la possibilitat de restringir l'optativitat al segon cicle d'ESO i crear uns itineraris concrets per a aquells alumnes que no assoleixin els coneixements mínims requerits per obtenir la titulació. La Conselleria pensa adherir-se a aquesta nova fórmula que suposaria una vulneració de l'esperit de la diversitat, de l'atenció a la diversitat, dins l'educació obligatòria?, o bé pensa mantenir l'actual optativitat i donar als centres educatius la capacitat d'orientar els alumnes cap als itineraris més adequats?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, nosaltres, des de la Conselleria, no tenim constància oficial que el Ministeri es faci aquests plantejaments. Si el Ministeri proposa aquests plantejaments, els haurà de proposar, com vostè sap, a la Conferència Sectorial, i aquest serà marc adequat de debat per estudiar en profunditat aquesta qüestió. Mentrestant, nosaltres respectem escrupolosament la llei i, en tot cas, un canvi de llei orgànica, com vostè sap, si és que es decidís, que jo no ho crec, no es pot decidir, com és natural, ni tan sols a la Conferència Sectorial. Per tant, aquests notícies de les quals, ja li dic, no en tenc cap constància oficial, no crec que vagin ben encaminades.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, m'ha dit que no té coneixement oficial; no ha dit que no en tengui coneixement, i jo, Sr. Conseller, em permeti recordar-li que per fer això que jo dic no és necessària, en absolut, la modificació de cap llei orgànica; no és necessari ni tant sols modificar els reials decrets, perquè, evidentment, l'oferta educativa simplement es restringeix a itineraris concrets, però hi ha una certa optativitat, només que és dirigida. Per tant, el que m'agradaria saber és, en cas que això es presentàs, -vostè no ha negat tenir-ne coneixement- quina és la valoració que en fan els tècnics de la seva conselleria perquè, si vostè no en té coneixement, ells sí que en tenen i, per tant, si realment és una cosa de la qual, a vostè, no li ha arribat la informació, o bé és que no vol contestar aquest diputat, el qual encara -li record- està a l'espera d'unes sol·licituds de documentació i preguntes a les quals vostè fa més d'un mes aquí es va a comprometre al fet que m'arribarien. No em digué quan, ho he de reconèixer, però estic esperant perquè si no tenim la informació a la qual ens dona dret el Reglament, difícilment podem exercir la nostra funció de control, la qual ens mana el Reglament d'aquesta cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Lament aquest cas concret que, naturalment, em preocuparé que se solucioni immediatament, i també, naturalment, jo conec el que vostè explica perquè jo també segueixc els mitjans de comunicació, però no tenc constància, ni tan sols oral, per part del Ministeri que això es planteji.

Vostè diu que si en qualsevol cas es plantejàs no s'hauria de modificar la llei, i abans ha parlat d'atemptar contra l'esperit de la llei. Jo crec que atemptar contra l'esperit de la llei, com vostè diu, o modificar l'esperit de la llei, exigeix una modificació de la llei. En qualsevol cas, el fons de la pregunta que vostè feia jo li he contestat, en certa manera, a la meua primera intervenció, on he dit que nosaltres respectem escrupolosament la llei i, com és natural, aquest respecte escrupolós a la llei, a la diversificació que proposa la llei, s'ha de fer i s'ha de fer sempre amb les salvaguardes que la mateixa legislació marca, les salvaguardes que s'ha de donar veu al centre educatiu a través del seu projecte i s'ha de donar veu a la inspecció educativa i, naturalment, dins aquests procediments establerts, nosaltres estam a favor que es vagi aprofundint en la diversificació curricular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 2276/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a previsions de sòl residencial.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a les previsions de sòl residencial. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Malgrat les declaracions governamentals a favor de la sostenibilitat, el conseller, paradoxalment dit de Medi Ambient, ens ha anat aclarint dues coses; una, en primer lloc, és que el Govern no té cap competència i, per tant, no hi farà res perquè, malgrat es reservi PTP, redacti els plans d'ordenació de medi naturals o els POOT, no té competències en ordenació del territori, sembla, i per tant no hi farà res; i en segon lloc, que malgrat que les DOT parlen que es poden augmentar per dos les construccions existents i multiplicar per cinc la capacitat de població, no s'actuarà per reduir aquest desastre tret que els promotors ho vulguin. Un despropòsit absurd que mai, mai, no s'havia plantejat i que és una cosa molt diferent de aquella que diu la Llei del sòl.

Per confirmar o, molt millor, per corregir aquestes impressions que tenim feim aquesta pregunta senzilla: consentirà el Govern que s'executin totes les previsions de sòl residencial previstes en els planejaments municipals vigents a les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Bé, és evident que el Sr. Alorda no vol creure allò que se li diu des del Govern, i per això necessita fer referència a les Directrius, a les previsions de les Directrius d'Ordenació del Territori, quant al tema de la desclassificació dels sòls urbanitzables. També és evident -avui dematí jo crec que ha quedat clar i ell ho sap perfectament- que el control de la gestió urbanística està precisament, en aquests moments, en mans, entre d'altres, del partit al qual pertany el Sr. Alorda. Per tant, Sr. Alorda, el Govern no consent res, el Govern no ha de consentir res, el Govern el que fa és aplicar la legalitat vigent a cada moment que neix, precisament, d'aquest parlament en el qual vostè participa i que, de qualque manera, és el que dóna suport a la gestió urbanística que vostès haurien de dur endavant i que qualque vegada fan.

Si vostè vol saber quina és la previsió del Govern, perquè el Govern no ha de consentir res, no té competències, el Govern, Sr. Alorda, jo el remetria a llegir les Directrius d'Ordenació del Territori una vegada més, supòs que ho ha fet, i veuria que l'article 44, en el seu apartat c, diu que el Govern anirà a les desclassificacions mitjançant la negociació. Mitjançant què?, mitjançant el respecte als planejaments municipals, com no pot ser d'altre manera, als promotors privats i a totes les institucions que de qualque manera intervenen dins el que és la gestió urbanística. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Ha quedat ja prou clar: el Govern no fa comptes fer res com a tal institució per aturar el creixement, i fa comptes admetre que si la Comissió Insular d'Urbanisme, els planejaments municipals, no hi fan res, el Govern no farà res. És així. Té els plans territorials parcials, té la competència en ordenació del territori que fa servir absolutament per a tot, fins i tot per a residus, per a ordenació sanitària, per a tot, però resulta que allò que són urbanitzacions no són ordenació territorial. Les Directrius sí, però la competència no ho és, no farà res.

Vota en contra a les comissions insulars allà on és; evidentment el PP governa a Menorca i a Eivissa, però vota en contra a Mallorca per desclassificar totes les desclassificacions que s'han produït; és la postura del Govern, perquè vota a les comissions insulars d'urbanisme perquè hi és, i com a tal institució ens diu que no farà res i, a més, ens adverteix una cosa al·lucinant, i és que només es baixaran les capacitats urbanístiques actuals per via legal, si això s'aprovàs, gràcies al fet que els promotors ho vulguin. Això és al·lucinant, Sr. Conseller. Durant els anys 80 a les Illes Balears es va baixar una quantitat industrial de metres quadrats no urbanitzables, es varen baixar altures, a moltes bandes es podien fer 20 altures i 15, i 12 altures, i varen passar a dues, a tres. Cost d'indemnitzacions, zero pessetes, zero pessetes. Sembla que ara amb les Directrius, tal i com vostè ho planteja, qualsevol minva de la plusvàlua que tenguim un particular se li compensarà de qualque manera. La veritat és que no entenem si això el que ens diu, perquè això no ha succeït mai en cap, en cap legislació urbanística de Dret Comparat.

En qualsevol cas, com que el Govern no actuarà ni en blanc ni en negre, sembla, ni per fer aplicar el POOT ni en res que tenguim conseqüències urbanístiques, com a mínim el Govern que deixi de fer declaracions quan li demanen si vol desenvolupament sostenible o no, si considera que és excessiu o no, que digui "som incompetent"

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

.Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Alorda, evidentment no hi ha pitjor sord que aquell no hi vol sentir o pitjor entenent que aquell que no vol entendre o no pot entendre res perquè té davant una bena que no li deixa veure la realitat de les coses.

És evident, i jo crec que aquí no faré cap declaració de principis, que la política d'ordenació del Govern, que sí en té, que és la que ha de tenir, no gestió urbanística, perquè en el Govern hi ha un respecte envers les altres institucions, que qualche vegada valdria la pena que des de la Comissió Insular d'Urbanisme també tenguessin, és evident que nosaltres sí que tenim uns criteris establerts, i és evident que a vostè allò que l'interessa saber és si els criteris que té el Govern coincideixen amb els del seu grup, i és evident que no. No s'esforci, no és aquesta la nostra línia; la nostra línia és la de la legalitat, la de la negociació i la d'anar cap a un urbanisme que sigui respectuós amb els interessos de tots els que hi participen. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 2389/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a negociació suspensió contractes Iscomar.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a la negociació de suspensió de contractes d'Iscomar. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Una altra vegada el tema d'Iscomar i, en aquest sentit, la pregunta és: Ha instat la Conselleria de Treball i Formació a la negociació entre ambdues parts durant els dotze mesos de suspensió dels contractes per causes organitzatives de l'empresa Iscomar?

La pregunta és així de senzilla perquè el Sr. Conseller sap que durant aquest any Iscomar ha continuat funcionant com a empresa i, per tant, no han estat causes organitzatives; ha continuat tenint treballadors però fora de conveni, fora de relacions pactades, amb costos salarials, antiguitats reconegudes, etc., i ha establert allò que s'ha denunciat repetidament a l'opinió pública, i és substituir els treballadors per conveni per treballadors sense conveni amb tot allò de despesa pública que ha significat l'expedient de suspensió temporal. Per tant, en aquesta situació la pregunta és si la Conselleria de Treball ha instat a la negociació durant aquests dotze mesos.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Treball, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, durant aquests dotze mesos la Conselleria ha seguit escrupolosament la legislació vigent, d'una manera estricta, i sota cap concepte, sota cap pressió, sota cap injúria, nosaltres pressionarem els que han de resoldre aquest expedient. La Conselleria no insta ni pot instar, perquè, a més, no es preveu legalment, les parts perquè es posin d'acord. Només faltaria! A les relacions laborals modernes són les parts, que han d'arribar a un acord; a veure si ara el Govern serà responsable, també, d'aquesta disconformitat d'Iscomar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sr. Conseller, jo record que en altres conflictes, també de transport, en aquest cas en lloc de transport marítim transport aeri, el Sr. Conseller ha instat a la negociació entre les parts quan hi havia amenaces de vagues, per exemple, en el transport aeri. El Sr. Conseller s'ha preocupat de cridar les parts i asseure-les a una taula i demanar la negociació. Aquest tema d'Iscomar vostè sap que ha estat motiu d'interpel·lacions parlamentàries, de debats en comissió, de proposicions no de llei, i no era gens estrany ni fora de la legalitat que el conseller de Treball instàs a la negociació durant aquests dotze mesos de suspensió temporal, sobretot si, com la pregunta anterior formulada per aquesta mateixa diputada, el resultat d'aquests dotze mesos ha estat la presentació d'un expedient de sol·licitud d'extinció de contractes, i coneixent la Conselleria de Treball i Formació i la Inspecció de Treball la realitat d'una empresa que continua guanyant doblers, continua essent capdavantera en el transport marítim i continua tenint una situació que no es pot argumentar tal com argumentava ell, que era per causes organitzatives.

Per tant, no s'estranyi el Sr. Conseller que aquesta diputada li demani si ha instat a la negociació perquè, en altres casos, en altres temes també de transport, ho ha fet i, per tant, no em remeti a la legislació vigent, perquè és una de les seves funcions: instar a la negociació, sobretot quan hi ha una situació tan conflictiva com en aquesta empresa.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula. Moltes gràcies, Sra. Diputada.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem Camps i Coll):

Efectivament, vostè ho ha dit: normalment les empreses d'aquestes illes tenen un seny i un tarannà i els treballadors també per arribar a acords, i la conselleria en açò dóna suport sempre i ho farà, tret quan hi hagi una part que només doni injúries, mentides, accions coactives, i de cap manera nosaltres donarem suport a aquesta gent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 2350/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada continuada.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada continuada. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Voldríem saber, perquè també sembla que el Ministeri d'Educació ha fet algunes manifestacions en relació a una generalització d'aquest model de jornada, de qualque manera modificant els criteris que fins ara s'havien utilitzat i que, naturalment, no estan subjectes a cap llei orgànica, amb els criteris que aquesta jornada s'anava establint a diferents centres i, per tant, voldríem saber si té opinió formada la Conselleria sobre el tipus de jornada més adequada i, en tot cas, quins criteris utilitzaria perquè aquesta jornada es concedís o es denegàs.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Els criteris que té i que aplica la Conselleria són els de la Instrucció de 16 de febrer del 1995, que vostè coneix bé perquè la va dictar vostè i que em sembla una bona instrucció, em semblen uns bons criteris i ho semblen als tècnics de la Conselleria, sobretot perquè allò que cerquen és que aquesta decisió, si es pren, es prengui fruit del consens d'aquells que l'han de prendre, que són els agents educatius, especialment els pares. Per tant, l'opinió de la Conselleria és que s'apliqui aquesta instrucció que, repetesc, vostè coneix bé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

M'ha desarmat un poc, Sr. Conseller. Però el que em preocupa és que l'antecessor al fet que es produís la transferència, vulnerant aquesta circular que estava plenament en vigor, va concedir la jornada continuada a un col·legi situat a una zona deprimida d'aquesta ciutat, un centre enormement conflictiu, un centre amb programes d'integració de minories ètniques, i va generar un profund malestar entre els pares dels alumnes d'aquest centre.

Per tant, em preocupava que aquest, diguem, no fer cas precisament a aquells que són els consumidors de l'educació, fonamentalment els pares, fossin desoïts davant determinades pressions que fes un conflicte i un perjudici fonamental, sobretot a aquells centres on els mitjans econòmics de les famílies que hi van no els permeten el finançament d'activitats escolars costoses, que jo record que, a més, estaven cofinançades per l'Administració educativa ja fa un temps, i aquest programa va ser suprimit. Jo l'inst, instarem d'una altra manera perquè el torni a posar en marxa.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo en aquest moment no li puc comentar aquest fet concret. En qualsevol cas tampoc no tenc cap inconvenient en dir en aquest plenari, com ho he dit també quan ho cregut així de forma contrària, que aquesta instrucció concreta, com altres coses, està ben feta i que nosaltres, naturalment, no tenim en absolut per què no continuar endavant amb les disposicions que altres directors provincials, antecessors de la competència d'aquest govern, varen fer, malgrat sigui el seu cas. Per tant no s'ha d'empeguir en absolut. Jo no tenc cap inconvenient en reconèixer que aquesta és una molt bona instrucció precisament per allò que vostè comenta: perquè cerca el consens dins el sistema educatiu. Tant de bo que això fos més sovint.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2351/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats extraescolars i complementàries en els centres concertats.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activitats extraescolars i complementàries en els centres concertats. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President. Voldríem saber si, des que s'ha fet càrrec de la conselleria, se segueix d'una manera escrupolosa el compliment de les activitats escolars, condició necessària i suficient perquè aquestes jornades fossin autoritzades d'acord amb la instrucció que vostè mateix feia. Hem de ser conscients que la jornada escolar compleix un fi social i és permetre als pares i mares, sobretot d'aquells alumnes més petits, de dedicar-se a activitats laborals, fonamentalment, però també a d'altres i que, per tant la concentració únicament en jornada de matí de l'activitat escolar, entenent per aquesta la jornada acadèmica més altres tipus d'activitat, crea alguns perjudicis a algunes famílies, pal·liar això era funció d'aquestes activitats fetes amb participació de l'administració educativa fa un temps, dels ajuntaments fa un temps i que ara malauradament aquests fons no existeixen i han de caure en els pares.

La meua pregunta concreta és, hi ha un seguiment concret i es comprova que aquestes activitats es continuen realitzant?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, com no pot ser d'altra manera, hi ha un seguiment concret per part de la inspecció, que és l'òrgan que l'ha d'efectuar, i en concret des de l'assumpció de les competències, l'1 de gener, s'han realitzat 24 inspeccions per a aquest assumpte concret que vostè demana.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula?

I.9) Pregunta RGE núm. 2390/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a suspensió contractes Iscomar.

Passam a la següent pregunta que formula la diputada Sra. Margalida Thomàs del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a suspensió de contractes d'Iscomar. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta que avui matí ha tengut ja una resposta perquè coincideix totalment amb els termes formulats pel Sr. Diéguez, però, volia aprofitar el torn, abans de retirar-la, per suposar que les paraules que ha dit el Sr. Conseller a la contrarèplica a la meua pregunta anterior, devien anar dirigides a les mentides que ha dit l'empresa Iscomar en tot aquest conflicte.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada. Jo li puc admetre que vostè retiri una pregunta, que la formulí i que a causa que ha decaigut la vulgui retirar, però no em pot aprofitar aquest torn per recontestar altres qüestions que ja no són objecte de debat.

Per tant, passam a la següent pregunta, no, ja no hi ha preguntes. Passam al debat de la proposició no de llei.

El següent punt de l'ordre del dia fa referència a proposicions no de llei ...

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sr. President. Hi ha la pregunta núm. 10, que no és la que he retirat, he retirat la núm. 9.

I.10) Pregunta RGE núm. 2391/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Pla autonòmic de drogodependències.

EL SR. PRESIDENT:

Efectivament, passam a la pregunta núm. 10, formulada per la diputada Sra. Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Pla autonòmic de drogodependències. Té vostè la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Hi ha hagut remors que per part de la Conselleria de Sanitat s'estava contractant una possible unitat de reducció de risc en el tema o en el tractament de toxicomanies, també a través dels pressuposts generals del 98 es va anunciar tota una sèrie de mesures respecte del tractament de les drogodependències, i allò que volíem saber en concret és si ja té previst el Govern balear presentar en aquest parlament el Pla autonòmic de drogodependències durant l'any 98. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, el Govern té previst presentar en aquest parlament el Pla de drogues de la comunitat autònoma durant aquest any, hi havia el compromís inicial que fos per Pasqua, hi ha hagut un petit ajornament, però bé, jo crec que dins el concepte genèric de Pasqua, abans de Pentecosta, aquest govern podrà presentar el Pla de drogues en aquest parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. Conseller. El fet que sigui l'altra Pasqua, la de Pentecosta ens sembla igualment positiu, l'important és que arribi aquest pla autonòmic de drogodependències i que es pugui debatre en ponència i amb calma en aquest parlament, per tal de veure quines seran les línies generals que plantejarà el Govern balear en aquest tema. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 235/97, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a foment del comerç just i solidari.

Ara sí passam al segon punt de l'ordre del dia que fa referència a proposicions no de llei, la primera és la núm. 235/97, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa al foment del comerç just i solidari. Sra Diputada, Sra. Maria Antònia Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Unió Mallorquina avui, a través del grup parlamentari, presenta una iniciativa que almanco té una àmplia voluntat de consens. Creim que es pot aconseguir aquest ampli consens entre tots els grups representats en aquest parlament, atès el seu contingut. I és que aquesta proposició no de llei que presenta avui el meu partit parla de dos conceptes, el de justícia i el de solidaritat, dos principis que en els darrers temps han estat profundament emprats, jo diria que en moltes ocasions, fins i tot, s'han pervertit o almanco s'ha canviat el seu significat per raons de política o d'estratègia electoral.

Però no és avui la meua voluntat entrar en cap tipus de polèmica, perquè crec que la solidaritat entre el nord i el sud no ha de ser un tema de polèmica, sinó que és un tema d'ampli consens. Dir que avui proposam amb aquesta iniciativa dotar de contingut i fomentar unes relacions estables, unes relacions equilibrades, equitatives i justes entre el nord desenvolupat i el sud subdesenvolupat o, en ocasions, en vies de desenvolupament.

Tot seguint les recomanacions que en el seu efecte varen fer ja fa anys les Nacions Unides i que han quedat recollides en la resolució sobre comerç just i solidari entre el nord i el sud, que va ser aprovat pel Parlament Europeu el dia 19 de gener del 1994. L'esmentada resolució recomana a la Unió Europea i als estats membres, la necessitat d'adoptar una sèrie de mesures en favor del desenvolupament social i econòmic de tots els països del sud. Entre les mesures establertes en aquesta resolució haurien de ser adoptades, en primer lloc, per la mateixa Unió Europea, després per tots els estats membres, i bàsicament fan referència al que és l'àmbit jurídic, al financer i a l'organitzatiu. És a dir, es tracta de donar suport des d'aquests àmbits a una major presència de les produccions alternatives dels estats del sud, facilitar la diversificació de la seva estructura productiva, fomentar el consum de productes del sud entre la majoria de la població de països del nord, en definitiva, posar en pràctica el principi de no ajuda, sinó comerç.

Tot això tenint en compte l'extremada situació de pobresa i desenvolupament social i econòmic de la majoria d'aquests estats del sud, subdesenvolupament que en gran mesura ha estat provocat per la política de creixement econòmic del nord que ha transformat el sud en una zona subministradora de matèries primeres, és evident que entre tots tenim una certa obligació de resoldre aquesta problemàtica. Una zona de localització d'indústries i empreses que han buscat, en el sud, mà d'obra barata, matèries primeres properes i legislacions inexistent, repetint el model industrial del nord, però sense tenir en compte l'estructura social, educativa i tecnològica, amb les lògiques conseqüències de destrucció mediambiental perquè el sud no estava preparat per dur endavant totes aquestes iniciatives. I a tot això, el nord no ha sabut assumir i no ha donat una resposta intel·ligent que sigui una resposta per la justícia, per la solidaritat, però jo crec que tampoc pel que serien de cara al futur, per raons estratègiques. Quant no per egoisme, hauríem de ser solidaris amb tots i cadascun dels països del sud.

En aquest sentit, no és estrany que fa justament una setmana, al Fòrum de la Mediterrània, el ministre d'Affers Estrangers d'Espanya, el Sr. Abel Matutes, hagi dit que és partidari de transformar la regió mediterrània per tal que deixi de ser una frontera vulnerable, i per això va reclamar una major cooperació econòmica i social als estats de la Mediterrània, atorgant un especial paper a totes les illes que estam situades a la Mediterrània, és a dir, a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera que, com saben, estam no tan sols dins la Mediterrània, sinó just al límit amb el sud. Una zona especialment sensible pel fet de ser la frontera natural entre el nord desenvolupat i el sud en situació de cada dia més crítica. Una zona que pateix un difícil equilibri econòmic, ambiental i social, amb el que això ens pot, de cara al futur, repercutir d'una manera molt directa.

És per aquesta raó que des de la comunitat autònoma de les Illes Balears, des de les diferents institucions i administracions de la comunitat, i especialment des del Govern balear, s'ha de tenir una atenció preferent cap a la Mediterrània i cap al sud. I això significa una política clara de relació a nivell de tota la Mediterrània, una autèntica visió estratègica d'aquesta i una implicació clara en les relacions entre les dues ribes, la del nord i la del sud. I, per extensió, una col·laboració justa i solidària entre les Illes Balears i el sud no desenvolupat.

En aquest sentit, des d'Unió Mallorquina creim que el foment d'un comerç just i solidari des de la comunitat autònoma, és a dir la contribució al comerç equitatiu entre nord i sud, seguint les recomanacions de les Nacions Unides i de la resolució europea, ens pot ser realment, de cara al futur, molt positiu. Això creim que suposa una passa, encara que petita si la reduïm només a l'àmbit de la nostra comunitat, però que pot ser una gran passa si el dia de demà aquest model s'estén i que, sobretot pot ser decisiva per a la diversificació econòmica i per la cohesió social de tots els països del sud, amb efectes positius i equilibrats sobre el medi ambient i també sobre la producció artesanal, agrària i manufacturera. Un sistema que, en definitiva, pot ajudar a rompre el cercle viciós en què ens trobam uns països que des de la independència política no han pogut trobar el camí de la independència econòmica ni tampoc la dignitat social que es mereixen tots i cadascun dels seus ciutadans.

Per tot això, Unió Mallorquina, des del seu tarannà nacionalista, centrista i liberal, un tarannà que ens fa valorar el que significa la llibertat, la igualtat, la justícia i la solidaritat com a principis inspiradors de la democràcia i de la dignitat humana, i en consonància amb la nostra vocació europea i mediterrània, demanam avui al Parlament de les Illes Balears un pronunciament a favor del desenvolupament social i econòmic del sud. Tot per posar en pràctica aquest principi de no ajuda, sinó comerç, emprat per les Nacions Unides i pel Parlament europeu.

Per tot això sol·licitam a tots els grups parlamentaris, i estam segurs que així serà perquè hi ha voluntat i perquè és de justícia que sigui així, l'aprovació de la totalitat dels punts de la proposició no de llei sobre comerç just i solidari. En aquest sentit, el primer punt de la proposició no de llei és un reconeixement del Parlament a la tasca social, econòmica i ambiental de les iniciatives del comerç just i solidari sorgides fa ja més d'un quart de segle a Europa.

El segon apartat de la iniciativa insta el Govern balear a atorgar una especial atenció a les iniciatives i programes de comerç just i solidari en el marc de la seva política de cooperació per al desenvolupament. Igualment es tracta d'aprofundir en la cooperació amb les empreses de comerç just i solidari de les Illes, del qual existeixen dues botigues a Mallorca, "Altra senalla" i "Intermon", amb les organitzacions no governamentals de les Illes que treballen en aquest camp, facilitant i estimulant la difusió d'aquest tipus d'iniciatives, així com la sensibilització de tota la societat civil en aquest tema.

També, ja en el tercer apartat, se sol·licita al Govern de l'Estat que apliqui aquestes recomanacions contemplades a la resolució del Parlament europeu de dia 19 de gener del 1994, a totes i cadascuna de les diferents comunitats dins l'Estat.

Per tot això, Unió Mallorquina sol·licita i jo diria que espera que una vegada més la solidaritat i la justícia amb els països del sud, sigui assumida per tots els grups polítics d'aquest parlament de les Illes Balears, com altres vegades així s'ha fet, i, per tant, que s'aprovi aquesta proposició no de llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula la diputada Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup d'Esquerra Unida volem felicitar la diputada Maria Antònia Munar per la presentació d'aquesta proposició no de llei, amb el contingut de la qual coincidim totalment i pensam que des de la nostra posició, evidentment distinta a la seva, des d'una posició d'esquerres, des d'una posició de considerar que les diferències entre el nord i el sud tenen una causa, tenen unes motivacions i unes solucions, a partir d'un canvi d'aquesta societat que manté gràcies a la pobresa del sud la gran riquesa i la gran excessiva abundància del nord, per tant, des de posicions ideològiques diferents, pensam que el contingut de la proposició no de llei és realment important que en aquest parlament es debati i volem manifestar que una vegada més aquests temes requereixen poca atenció dels diputats i diputades i és una llàstima que tinguin tan poc ressò a nivell de mitjans de comunicació.

De tota manera, només reiterar la nostra enhorabona per aquesta proposició no de llei, reiterar que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida coincideix totalment amb els apartats d'aquesta proposició no de llei i que consideram que seria molt interessant que aquesta proposició no de llei fos aprovada per unanimitat en aquest parlament i, en conseqüència, el Govern de la comunitat autònoma, el Govern balear posàs en marxa tot allò que s'insta des del Parlament a fer. Per tant, establir relacions de cooperació amb aquests tipus d'empreses de comerç just i solidari i, a la vegada, instar el Govern de l'Estat espanyol a posar en marxa les recomanacions que el Parlament Europeu va establir ja fa quatre anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. També per manifestar el suport del nostre grup a la proposició no de llei presentada per Unió Mallorquina, i, tal com ja vam defensar fa dos anys amb una proposició no de llei també sobre comerç just i solidari, demostrar la importància que per al nostre grup tenen aquestes qüestions, ja que malgrat ser un comerç que en aquests moments és molt minoritari, sobretot, creim que cal fomentar, ja sigui des del Govern o des de les institucions, que aquest tipus de comerç just es consolidi i cada vegada hi hagi més consumidors de les nostres illes que en tinguin coneixement i adquireixin els productes a aquestes botigues.

En aquests moments, a la Unió Europea existeixen ja gran nombre d'organitzacions i d'associacions sense ànim de lucre que fomenten, que tenen com a finalitat el foment del comerç just i solidari, i nosaltres creim que les nostres illes també haurien de tenir i ja té en aquests moments, malgrat no sigui gaire significatiu, però s'hauria d'incrementar aquests tipus d'organitzacions i aquest tipus de comerç.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu diputat Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. M'agradaria usar el primer minut de la meua intervenció parlamentària, ja que es tracta d'un tema relacionat amb la solidaritat i amb els drets humans, per retre homenatge a una persona que ahir va ser assassinada precisament per defensar els drets humans i per denunciar les violacions que s'havien produït a Guatemala, concretament el bisbe Gerardi.

Sr. President, senyores i senyors diputats, vagi per endavant anunciar el vot favorable a aquesta proposició no de llei relacionada amb el comerç solidari. Pensam que és important donar a conèixer un tipus d'iniciativa relacionada amb la solidaritat, possiblement una de les més desconegudes a la nostra comunitat autònoma, a pesar que aquí el que es coneix com a comerç solidari i preu just no sigui massa conegut, ja fa molts d'anys que és una pràctica estesa sobretot a països del nord d'Europa. La idea va sorgir d'una expressió llançada a la Conferència de les Nacions Unides sobre comerç i desenvolupament que es va celebrar a Ginebra l'any 64, quan qualcú va dir, per favor comerç, i no ajuda. A poc a poc aquesta idea va anar fent fortuna i a la segona conferència del mateix organisme, quatre anys més tard, a Nova Delhi, els països del sud varen tornar a reivindicar un comerç més just.

Va ser l'abril del 69 quan es va inaugurar a Holanda la primera botiga solidària, aquesta iniciativa es va estendre ràpidament i tan sols en dos anys es varen comptabilitzar més de 120 botigues.

Per a qui no conegui aquest fenomen, dir-li que el principi fonamental del comerç just i solidari consisteix a garantir als productors i als artesans del sud, una compensació justa per al seu treball, per tant es tracta d'adquirir els productes directament, sense intermediaris, i que els productors puguin rebre una retribució adequada al seu esforç. És un concepte relacionat amb microempreses, amb treballadors per compte propi, que habitualment s'organitzen en cooperatives, i a aquest treballadors, s'ha de dir que els costa molt accedir a determinats mercats, els costa molt obtenir préstecs i amb aquest preu just tenen solucionada aquesta problemàtica. Per tant, les organitzacions solidàries que treballen en els camps de les botigues solidàries tracten directament amb aquests productors i els fixen un preu just que els permet millorar les seves condicions de vida, però a més diversificar la seva producció reduint la dependència del producte estrella, aquesta millora de la rendibilitat els dona també més estabilitat i els permet obrir nous mercats de la mà d'ONG com, per exemple, mostrar els productes a fires internacionals. Amb aquesta incidència al mercat, també es produeix que els intermediaris es veuen obligats a pagar un millor preu perquè han deixat de ser els únics de compren, però els avantatges i el valor afegit d'aquestes botigues no acaba aquí, sinó que les organitzacions de comerç just participen en la formació d'aquests productors i artesans, els ajuden en matèries com organització, racionalització de la producció, comptabilitat, càlcul de costos, etc.

L'explicació d'aquests comerços solidaris no seria completa si no es fes una referència a un concepte que és el del consum responsable. Molts no són conscients que quan adquirim un article podem estar mantenint una situació de misèria social a algun país del Tercer Món. A Indonèsia, els obrers que fan feina per a les fàbriques que subministren material a l'empresa Nike, tenen jornades de més de 270 hores, aproximadament 110 hores més que aquí, i cobren a raó de 20 pessetes l'hora. L'any 92, l'empresa de calçons Levis o en anglès "livais", va sofrir la vergonya de veure la denúncia als mitjans de comunicació, on es mostraven les condicions de vida dels seus subministradors pràcticament segrestats a les fàbriques instal·lades a l'illa de Saipan al Pacífic. Es mostraven les condicions infrahumanes dels treballadors, la majoria xinesos, i sobretot dones joves que tenien jornades de fins a 85 hores setmanals. A partir d'aquest escàndol, la multinacional va adoptar un codi ètic i unes normes en la selecció d'empreses estrangeres i de productors del Tercer Món.

La proposició no de llei fa referència bàsicament al reconeixement i potenciació de les botigues solidàries. S'ha fet referència aquí de la resolució que va adoptar el Parlament Europeu de la mà de l'eurodiputat Alexander Languer, però voldria afegir a la intervenció del grup proponent que els defensors del comerç just s'han temut que el principal obstacle per aplicar polítiques de promoció d'aquest tipus de comerç no és tant l'oposició dels polítics com de la falta de coneixement que té la societat d'aquestes iniciatives. No seria mala idea, i la llenç aquí, enmig del Parlament, que sigui des d'instàncies polítiques i institucionals que, mitjançant l'exemple, donat el ressò que les nostres actuacions tenen a través dels mitjans de comunicació, posin en pràctica aquest consum responsable. Per exemple, al Parlament d'Holanda, també al Parlament Europeu, només es consumeix cafè procedent de botigues solidàries, aquesta mesura també s'ha pres a més de 250 ajuntaments holandesos.

Per tant, a més de donar suport a aquesta proposició no de llei, també deman que les persones que tenen responsabilitat de govern i que estan presents en aquest parlament, podin en pràctica aquestes mesures exemplificadores de cara a la societat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sra. Margalida Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Bé, en primer lloc, també ens sumam, com ha fet el diputat que m'ha precedit, a aquest acte de condemna del bisbe de Guatemala per aquest atemptat, consideram que aquí s'han de defensar, i més precisament enguany el tema dels drets humans és una persona que s'ha manifestat en aquest sentit.

En segon lloc, dir que el Grup Popular també donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Mixt, però abans de començar la meua exposició he de dir, més que res, que m'ha estranyat un poc una determinada posició, si d'esquerra, si de centre, si de dreta, m'ha confús un poc, perquè jo creia que parlàvem de temes de solidaritat i no crec que el tema de la solidaritat sigui patrimoni ni del centre, ni de l'esquerra ni de la dreta, crec que tots ...

(Aldarull a la sala).

... No sé què diu vostè, permeti'm que continuï, però ja li dic, crec que no és ni de centre, ni de dreta ni d'esquerra, per molt que aquí el Sr. Triay em digui alguna cosa que no entenc i amb la qual no estaria d'acord segurament. Però crec que el tema de la solidaritat és un tema de tots i crec que avui aquí ho hem demostrat, tots votarem a favor d'aquesta proposició no de llei.

Més que res perquè també aquesta proposició, com ja ha dit la mateixa diputada proponent i també s'ha fet menció aquí, recull les recomanacions de les resolucions del Parlament Europeu de l'any 94, sobre un comerç just i solidari. La proposició va ser presentada fa molt de temps, però tal vegada podríem dir que ha anat bé que es debatés avui, precisament quan aquests dies passats, Intermon, una ONG a la qual la diputada ha fet referència, va celebrar aquests dies un acte que sota el títol o el lema "Un dia per a l'esperança" intentava promoure el comerç just i a la vegada també denunciar l'explotació infantil. Crec que és important perquè per a nosaltres, el tema del comerç just i solidari, no repetiré el que han dit ja els diputats i diputades que m'han precedit, de la importància que té, du també temes molt, referents a aquest tema, per exemple, no és només que intentam sensibilitzar, fomentar i promoure aquest tipus de comerç, sinó que sabem que a través d'aquests productes garantim que hi ha uns sous dignes, no hi ha explotacions, i en el cas de l'explotació infantil és encara molt més greu, i que contribuïm també al desenvolupament d'aquests països denominats del sud o països en vies de desenvolupament.

Per això donarem suport, però, malgrat això vull fer referència que hi donam suport, però que el Govern balear, de la mateixa manera que també som conscient i sé que està fent el fons de cooperació, tant de Mallorca com de Menorca, ja du a terme actuacions en aquest sentit, és a dir, no començam res de nou, si em permeten, perquè també s'ha fet referència aquí a la relació de botigues solidàries de Mallorca "L'altra senalla" presenta cada any projectes als programes de cooperació que presenta el Govern balear i també, supòs que el fons, i aquests projectes són finançats o cofinançats per part del Govern, i precisament aquests projectes el que pretenen és destacar les implicacions socials i mediambientals de les nostres decisions en matèria de consum, donar a conèixer a grans trets la situació de desigualtat del nord i del sud, especialment pel que es refereix al comerç, comunicar als destinataris què és el comerç just i com s'organitza aquesta alternativa, fomentar el consum responsable com un eix de nou concepte de solidaritat, basat en la força de consumidors, oferir propostes concretes d'actuació als destinataris en relació amb el tema, donar a conèixer "L'altra senalla" com una botiga, així com altres que també, per exemple Intermon té una botiga d'això i (...) solidari i obtenir un ressò social entorn al tema del comerç just.

Això ha de tenir un poc de resposta, el que ha dit també el diputat que m'ha precedit, que la gent no coneix, jo crec que amb aquest projecte, no només fomentam aquest comerç just sinó que també es du a terme una important tasca d'informació i de sensibilització a la societat sobre aquests temes.

Però també crec que és important dir que no només és el tema del comerç just, de les botigues i d'aquest tipus de relacions que s'ha establert el comerciant, sinó que també és important, i també ens consta que el Govern balear i el fons ho desenvolupen, és necessari finançar projectes que permetin aquest desenvolupament econòmic o comercial dels països, en aquest sentit crec que també és positiu fomentar els microcrèdits, ja es va presentar una proposició en aquest sentit i varen donar suport a una part d'aquesta proposició en el sentit de fomentar els microcrèdits, així com altres tipus de projectes que el que fan és fomentar la capacitat, l'organització productiva dels diferents països a través d'ONG, més que res perquè això també és una de les propostes que el darrer programa de Nacions Unides al desenvolupament de l'any 97 feia referència, deixar de donar ajudes per donar un especial èmfasi als aspectes organitzatius i d'autogestió, perquè el que hem de pretenir és que aquests països, cada vegada més, ells mateixos participin en aquests programes, ells mateixos s'autofinancin i ells mateixos trobin la solució, perquè, com ha dit la diputada proposant, no és ajuda, sinó participació, cooperació i actuacions per part dels propis països que estan en vies de desenvolupament.

No obstant això, també volia fer referència, si és possible, de totes formes també li votarem, però creim que és més correcte al tercer punt, quan vostè diu "instar el Govern de l'Estat que posi en marxa les recomanacions contemplades", si li sembla, crec que seria més correcte dir "instar el Govern de l'Estat a donar compliment a les recomanacions", perquè estic segura que també a través de l'Estat amb els programes de cooperació, l'agència de cooperació internacional ja estan duent a terme i així em consta, duen a terme actuacions referents al comerç just, per tant, crec que seria, més que posar en marxa, que compleixi les recomanacions que des del Parlament Europeu i des de Nacions Unides s'han fet.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Maria Antònia Munar, se li fa una transacció en aquest punt 3.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Si tots els grups hi vénen d'acord, i atès que tots han manifestat el seu suport unànime, no hi hauria inconvenient a dir "donar compliment" perquè no varia bàsicament la proposta. Agrair a tots els grups el seu suport, la veritat és que és una cosa a què no estam acostumats des d'Unió Mallorquina, crec que és la primera proposta que se'ns ha aprovat en dos anys mig, així que he d'agrair a tots el seu suport a aquesta iniciativa, que crec que és positiva i beneficiosa per al sud, però també per a la nostra comunitat.

Crec que el comerç ha de ser precisament just i solidari, que no s'ha de fer caritat ni donar ajudes, sinó que s'han d'ajudar aquests països a través de propostes com aquesta recomanació de l'any 94, la qual, la veritat, no s'ha dut endavant ni a nivell d'estat ni a nivell de comunitats amb tota la força amb què s'hauria d'haver fet perquè el que és cert és que aquí avui mateix hi són molts diputats que no coneixien massa bé el que era el comerç solidari.

He d'agrair les aportacions del Sr. Mesquida, filologia anglesa inclosa. He de dir a la Sra. Thomàs que jo crec que la justícia, la llibertat i la solidaritat són valors universals que cadascú defensa de la manera que creu més positiva, però que no són patrimoni ni d'uns ni dels altres i que tots intentem aconseguir-ho almanco, amb les nostres aportacions i amb les nostres intervencions.

A tots, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

El tercer punt quedarà redactat, idò, de la següent manera: "Instar el Govern de l'Estat a donar compliment de les recomanacions contemplades en la resolució sobre comerç just i solidari, aprovada pel Parlament europeu dia 19 de gener del 94".

Senyores i senyors que votin a favor... Bé, es pot donar aprovada per assentiment de tots els diputats? Queda aprovada aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Mixt relativa a foment de comerç just i solidari.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 3736/97, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reconeixement dels discapacitats de les regions insulars de la Unió Europea.

I passam a la Proposició no de llei número 3736/97, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reconeixement dels discapacitats de les regions insulars de la Unió Europea. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Juaneda.

Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Diré en primer lloc que el Grup Popular, i donat que la iniciativa la vam presentar en un moment, just abans de la celebració de la cimera d'Amsterdam i que aquesta cimera va donar compliment a part de la nostra proposició no de llei, que tractam avui, nosaltres volem proposar una modificació de la nostra proposició no de llei, en el sentit de substituir el text de l'acord, el text de la resolució, els dos punts de la nostra proposició pel text següent, i si m'ho permet, el llegiré, i és: "El Parlament de les Illes Balears, una vegada incorporat el reconeixement del fet insular als tractats constitutius de les comunitats europees, insta el Parlament europeu i a la resta d'institucions comunitàries a posar en marxa una política integrada i a adoptar mesures específiques per a les regions insulars de la Unió Europea que facin efectiu l'esmentat reconeixement". Aquesta seria la proposta de substitució que faríem per part del Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, aquesta presidència considera, com que és una proposta que modifica la totalitat del contingut de la proposició no de llei presentada, suspendre la sessió per un moment, per cinc minuts, per tal que vostè pugui tractar amb tots els portaveus i així hi podrem avançar molt més ràpidament, ja que hi ha altres grups que hi tenen esmenes, i sabrem de quin text estam parlant.

Se suspèn la sessió per cinc minuts.

Recomença la sessió plenària.

Sr. Diputat, Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

Sr. Grosske, per favor, començam.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Donada la voluntat manifestada per tots els grups de presentar una proposta conjunta en el pròxim plenari, el Grup Popular retira aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1180/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperació del més alt nivell de protecció de la Llei d'espais naturals al cap des Pinar.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència a debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE número 1180/98, presentada pel grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperació del més alt nivell de protecció de la Llei d'espais naturals de cap Pinar. Sr. Antich, té vostè la paraula.

Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La proposició de llei que em toca defensar té per objectiu la recuperació a la zona de cap des Pinar del més alt nivell de protecció de la Llei d'espais naturals i, per tant, aquesta proposició de llei demana la derogació de l'article 20 de la Llei 9/1997, de 22 de desembre, de diverses mesures tributàries i administratives, anomenada també Llei d'acompanyament de la Llei de pressuposts de 1998, que va suposar una derogació singular de la Llei d'espais naturals.

Com és sabut, a la Llei d'espais naturals, s'hi qualifica com a ANEI la zona anomenada La Victòria, del municipi d'Alcúdia, i la península que forma el cap des Pinar, inclosa dins l'ANEI de La Victòria està qualificada íntegrament com a element paisatgístic singular en el Pla provincial d'ordenació de Balears de l'any 1973, cosa que significa, segons l'article 11 de la Llei d'espais naturals, que es tracta d'una ANEI del més alt nivell de protecció.

En els espais que dins ANEI tenen aquest més alt nivell de protecció, la llei només permet obres de conservació, restauració i consolidació dels edificis i de les instal·lacions existents, és per això que, quan el Govern balear va posar en marxa la iniciativa de construir una residència per a convidats oficials en aquella zona, va procedir a excloure el cap des Pinar de les determinacions de la Llei d'espais naturals perquè precisament es tractava d'una nova construcció, cosa que, com ja he dit, va fer mitjançant l'article 20 de la Llei d'acompanyament de la Llei de pressuposts del 98.

Aquesta actuació es justificava en l'existència d'un acord d'intencions signat entre el Ministeri de Defensa, el Govern de la comunitat autònoma i l'Ajuntament d'Alcúdia per a la construcció d'un edifici a les instal·lacions que té allà el ministeri, a cap des Pinar.

El nostre grup ja va manifestar en el seu moment la seva disconformitat que es derogàs singularment la Llei d'espais naturals per fer una residència de convidats oficials, ja vàrem manifestar que no estàvem en contra que el Govern fes una residència, però sí que estàvem, i hi estam, en contra que, per fer-la, s'hagi de rebaixar una llei tan important com és la Llei d'espais naturals, que justament s'hagi de fer a una ANEI de màxima protecció, per tant, a un dels espais més protegits, segons aquesta llei.

El nostre grup va manifestar, a més, que emprar la Llei d'acompanyament dels pressuposts per modificar la Llei d'espais naturals era un precedent molt perillós i que, a més, aquest article 20, que ja hem anomenat, suposava una derogació singular de la Llei 9/1990, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, ja que les declaracions d'interès general corresponen als consells insulars i que, a més, per aquest motiu, s'eliminaven períodes d'informació pública i, per tant, s'eliminava també la possible participació ciutadana que hi ha o que existeix a través de la declaració d'interès general que preveu el procediment administratiu comú; a més, també ja vàrem manifestar en el seu moment que es vulnerava el principi d'autonomia local.

El que és cert és que fins i tot es vulnerava l'acord d'intencions signat entre l'Estat, la comunitat autònoma i l'ajuntament, ja que es va procedir, per part del Govern de la comunitat autònoma, impulsat pel Govern de la comunitat autònoma i, per tant, per part del Parlament, a canviar lleis abans que aquest acord d'intencions s'hagués convertit en un vertader conveni, abans que l'ajuntament hagués manifestat la seva voluntat expressa de signar el conveni, abans fins i tot que la comissió mixta creada per analitzar aquesta qüestió hagués començat a fer feina, s'hagués ni tan sols reunida.

En prova d'això, després d'haver-se aprovat la Llei d'acompanyament del pressupost, l'Ajuntament d'Alcúdia dia 22 de desembre de 1997 va acordar paralitzar qualsevol iniciativa per a la iniciació de qualsevol obra a cap des Pinar i exigir la derogació de l'article corresponent de la Llei d'acompanyament, entre altres coses perquè aquesta significava, com ja he dit abans, una derogació singular de la Llei d'espais naturals, qüestió amb la qual molts regidors no estaven d'acord, la majoria de regidors no hi estaven d'acord.

Per tant, una vegada l'ajuntament ha manifestat tan clarament la seva voluntat, i tenint en compte que els valors naturals des cap des Pinar es mantenen en la seva integritat i, per tant, tal com eren en els distints moments en què els han anat donant les distintes importants proteccions, tant per part del Pla provincial com per part de la Llei d'espais naturals, és pel que des del nostre grup creim que no existeixen motius per mantenir en vigor l'article 20 de la Llei 9/1997, de 22 de desembre, de diverses mesures tributàries i administratives, i és per aquest motiu que demanam avui aquí la seva derogació. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Intervenció de grups que es mostrin a favor d'aquesta proposició de llei? Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. No és la primera vegada que hem de tractar una iniciativa parlamentària relacionada amb el cap des Pinar, tampoc no serà la darrera. Els Verds sempre ens hem manifestat en aquesta cambra i en altres àmbits a favor del màxim nivell de protecció.

Avui ens ocupa una proposició de llei socialista perquè el cap des Pinar recuperi el nivell de protecció que li corresponia segons la Llei d'espais naturals abans que aquesta fos modificada per via de llei d'acompanyament dels pressupostos. El vot d'Els Verds, òbviament, hi serà favorable, si bé no ens podem estar de dir que la recuperació de la situació de fa uns mesos és tan sols un mínim, una primera passa a partir de la qual dissenyar formes de protecció que estiguin a l'çada del valor ecològic i paisatgístic de l'àrea.

Val a dir, d'altra banda, que utilitzar la drecera de la Llei d'acompanyament per modificar una de les lleis més rellevants de tota la nostra legislació autonòmica equival a un greu menyspreu de les formes democràtiques.

Malauradament, ja coneixem el tarannà del Partit Popular i els seus governs, capaços de jugades tan poc presentables com pugui ser la modificació d'una llei electoral segons les pròpies conveniències del moment, per exemple.

Els Verds estam d'acord amb el que assenyala la iniciativa socialista, que, una vegada l'Ajuntament d'Alcúdia s'ha manifestat contra la construcció d'una residència per a alts càrrecs, no té sentit mantenir una disposició que rebaixava el grau de protecció de la zona amb l'únic objectiu de fer possible aquest *hotel per a "vips" polítics*.

Per tant, el més raonable és que tots donem suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, perquè jo crec que si el Partit Popular s'hi oposa, donarà a entendre que no ha renunciat al projecte i que confia, potser, que en un futur Ajuntament d'Alcúdia més controlat pels seus pugui tornar a desbloquejar el procés. Això suposaria, per part del Partit Popular, un optimisme amb poc fonament real. D'entrada, doncs, que no es facin il·lusions.

A més a més, estarien deixant clar que continuen sense escoltar la veu d'un poble que s'ha manifestat ben clarament contra aquesta residència.

No hi ha dubte que el que convé és tancar per sempre la porta a aquesta possibilitat.

Els Verds ja hem manifestat aquí el nostre desig que el grau de protecció per al cap des Pinar sigui el màxim; de fet, ja hem presentat, ja fa algun temps, una proposició sol·licitant que els terrenys cedits al Ministeri de Defensa reverteixin al poble d'Alcúdia, que és el seu legítim propietari i que la protecció de la zona sigui garantida mitjançant la seva declaració com a reserva natural, prèvia redacció d'un pla d'ordenació etc. No és necessari, per tant, ara que m'abstengui sobre aquests punts, els quals ja hi haurà ocasió de tractar.

Per tant, i per resumir, dic que celebrem aquesta proposició de llei presentada pel Grup Socialista, i esperem que tenguí èxit. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOLE:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que a l'hora de tractar el tema de bell nou en aquest parlament, jo crec que, d'una banda, no fa falta fer ja aquelles defenses una mica dramàtiques dels valors naturals de cap des Pinar i de la necessitat de la seva protecció, perquè és un debat, en definitiva, fet i, de qualque manera, sancionat pel decurs dels esdeveniments i de determinades decisions de caràcter institucional.

També és innecessari tornar a repetir els arguments ja plantejats de manera reiterada relatiu a, que si efectivament s'ha de fer una residència per a alts càrrecs a les Illes Balears, si se n'hi ha de fer, lògicament, el lloc no és a un espai natural, no ha de ser a un lloc protegit, sinó que ha de ser, simplement, un lloc adequat, com n'hi ha milers, casals, cases, edificacions probablement ja fetes i que simplement fa falta que s'acondiocin per a una funció d'aquestes característiques.

Jo crec que tot això són debats closos i que aquí el que es planteja, en aquesta proposició, és una seqüència lògica bastant irrefutable, d'acord amb la qual si un espai, en funció d'un acord interinstitucional comunitat autònoma-Ajuntament d'Alcúdia-Ministeri de Defensa, va veure alterat el seu règim de protecció per tal de permetre-hi una determinada construcció i ara, un acord de l'ajuntament, la vinculació del Govern a aquesta..., la vinculació política del Govern de la comunitat autònoma a l'acord de l'ajuntament i el propi posicionament del Ministeri de Defensa, quan ha estat interrogat el Govern de l'Estat sobre aquesta qüestió en el Congrés de Diputats, la veritat és que ha demostrat una completa desafecció i desinterès per aquesta qüestió; quan tot aquest posicionament, Ajuntament d'Alcúdia, Govern autònom, que ha dit que respectaria el criteri de l'Ajuntament d'Alcúdia, i el Ministeri de Defensa, que més aviat passa olímpicament de tota aquesta qüestió i que, quan se li interroga, sembla donar el missatge clarament que no el fiquin en embulls d'aquestes característiques, jo crec que el que és lògic és tornar enrera i recuperar el règim de protecció, perquè, lògicament, és el punt de repòs d'aquesta situació, és el que "inercialment" ha de ser, és la protecció, la protecció és el que és normal, el que és natural, el que hi ha previst, el que s'adequa als criteris científics i polítics que determinen la protecció dels espais naturals en aquesta comunitat autònoma, això és el que és normal, i es va arbitrar un mecanisme institucional per a una qüestió concreta; acabada aquesta qüestió concreta, el que pertoca és tornar al règim de normalitat. Això és el que pretén la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Jo, a hores d'ara, no sé quina serà la posició del Grup Parlamentari Popular, però la posició tindrà una lectura clara. Si efectivament es dona suport a aquesta proposició, voldrà dir que s'és conseqüent amb tot el discurs d'estar al que digués l'Ajuntament d'Alcúdia a la situació política creada i, per tant, simplement es resol, per la via que sigui, la qüestió i es tanca, però si s'hi diu que no, tindrà una única lectura política, que és que el Grup Parlamentari Popular i el Partit Popular, lògicament, estan a l'espera de poder reinvertir la situació i de poder construir a cap Pinar.

Jo crec que cap ciutadà d'Alcúdia, cap ciutadà de Mallorca i cap ciutadà de la comunitat autònoma tindrà cap tipus de dubte sobre aquesta qüestió. Si el Partit Popular gaudeix d'una majoria còmoda a l'Ajuntament d'Alcúdia el 1999, hi haurà una urbanització a cap des Pinar i hi haurà una residència d'alts càrrecs; això serà la lectura política d'aquesta votació.

Per tant, des de la tranquil·litat que això, en qualsevol cas, és molt difícil que succeeixi perquè la voluntat dels ciutadans ha quedat bastant palesa, des d'aquesta tranquil·litat, sí que estarem extraordinàriament a l'aguait de la posició del Grup Parlamentari Popular en aquesta votació, perquè, efectivament, serà un test, jo crec que amb una fiabilitat del cent per cent sobre quines són les seves intencions, a mig termini, en el tema de cap Pinar i, per tant, de quina serà la seva oferta política real, independentment del que diguin als fullets, en el tema de les eleccions municipals de l'Ajuntament d'Alcúdia de l'any que ve. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Per coincidir plenament amb els arguments que ja s'han donat, tampoc ja no cal fer la defensa del cap des Pinar, perquè no és el lloc idoni per fer-hi cap mena de residència d'alts càrrecs, sinó que és un espai especialment protegit abans de la desgraciada modificació de la Llei d'espais naturals per la Llei de mesures tributàries, i és ben hora que torni allà d'on no hauria d'haver fuit mai, que és d'aquesta preservació.

Confiam que, seguint allò que ens havia anunciat el conseller de Medi Ambient i batle d'Alcúdia, el Sr. Ramis, atès, com s'ha pronunciat l'Ajuntament d'Alcúdia, es tornarà enrera aquesta iniciativa i es tornarà, per tant, al nivell de protecció que tenia la zona, que era el que tenia la Llei d'espais naturals.

El Govern ens diu avui mateix, avui horabaixa, que no pot fer res per protegir més territori i que no és competent per fer cap mena de política urbanística o de protecció o de desclassificacions, sí que ens ha presentat tres projectes de llei per modificar la LEN, per fer-la més permissiva, un, l'any 92, l'altre va ser la modificació de la Llei del sòl rústic i l'altre aquesta, per la porta falsa de la Llei de mesures tributàries, la Llei d'acompanyament a la Llei de pressupostos. Creim que va ser una mesura molt poc elegant i realment molt poc adequada per modificar una llei de la qual tots bravejam a tots els fòrums.

Per tant, creim que aquesta, diguem-ne, iniciativa desgracia del Govern, ara és el moment de tornar-la enrera. No fem, com es fa en tantes ocasions, que una vegada que un promotor ha desistit de fer la urbanització, en comptes de desclassificar, en compte d'esborrar aquella possibilitat, sobretot si ha estat gràcies a la pressió popular o gràcies que s'ha aconseguit una sensibilització mediambiental, allò que es fa és deixar-ho dibuixat per si de cas passa la turmenta.

Això seria l'única manera d'interpretar una negativa del Govern, perdó, del Partit Popular, en aquest cas del Grup Parlamentari Popular a aquesta resituació, a aquest tornar a la situació que teníem d'alta protecció de l'espai del cap des Pinar.

Creim que, per part nostra, tot ha quedat dit. Confiam que s'aprovi aquesta proposició de llei i que es torni a aquest punt i que el que ha de fer el Govern balear a partir d'ara és ajudar l'Ajuntament d'Alcúdia a recuperar la titularitat plena dels terrenys, atesa la seva manca d'interès per a la defensa de l'Estat d'aquest indret i d'aquesta ubicació, allò que s'ha de fer és tornar-lo al seu legítim titular i propietari, que és l'Ajuntament d'Alcúdia.

Confiam que el Govern, i en la mesura que pugui, aquesta cambra, contribueixi a aquesta devolució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Estam davant un debat de presa en consideració d'una proposició de llei del Grup Socialista, i m'agradaria començar fent una mica d'història d'aquesta qüestió del cap de Pinar, a pesar que sigui suficientment coneguda, però una història que ens permetrà conèixer una vegada més i evidenciar les incoherències i les contradiccions del grup proposant, en aquest cas, del Grup Socialista, en aquest tema.

És precisament l'any 85, el mes de setembre, quan l'Administració socialista, a través del Ministeri de Defensa, enceta la possibilitat de dur endavant la construcció d'una residència per a alts càrrecs a la zona de cap de Pinar. Torna a ser una Administració socialista, la municipal, l'octubre del 85, qui aprova precisament informar favorablement aquesta construcció d'una residència al cap des Pinar, el qual, m'imagin, devia tenir els mateixos valors paisatgístics i, en conseqüència, preservables i protegibles que en el dia d'avui. L'any 97, se signa un acord d'intencions entre el Ministeri de Defensa, Govern balear i Ajuntament d'Alcúdia per a la construcció d'una residència d'alts càrrecs, dia 29 de juliol, concretament, de l'any passat, i el dia següent hi ha un plenari a l'Ajuntament d'Alcúdia on tots els grups municipals, inclòs el Grup Municipal Socialista, voten a favor de la construcció d'aquesta residència, també al cap des Pinar. Insistesc que supòs que en aquests deu, onze mesos que han transcorregut des del juliol del 97, no s'han incrementat ni s'han superat les necessitats de preservació i de protecció d'aquesta zona.

En conseqüència, que quedi clar, d'entrada, la incoherència i la contradicció total i absoluta que es produeix quan es presenta a l'Ajuntament d'Alcúdia una moció, allà on es demanen tres punts, un és derogar l'article 20 de la Llei d'acompanyament de pressupostos, que, efectivament, possibilitava la construcció dins una llei d'espais naturals, dins una ANEI; aquesta derogació de l'article 20 va ser aprovada per l'Ajuntament d'Alcúdia, encara que amb el vot contrari del Partit Popular; en segon lloc, es va aprovar també, a iniciativa del Partit Socialista, la paralització de qualsevol iniciativa de construcció, en tant no hi hagués intervenció i consens municipal en aquesta matèria, cosa que no vol dir que es tanca la porta, sinó que sempre hi ha d'haver la col·laboració i la intervenció de l'Ajuntament i de la voluntat municipal en aquest sentit; per tant, crec jo que el respecte a la sobirania municipal i a l'opinió del poble d'Alcúdia, perquè hi va haver també el vot del Partit Popular en aquest segon punt, que es va aprovar per unanimitat, queda, crec jo, perfectament salvaguardat i protegit amb l'esperit que sempre ha manifestat el batle d'Alcúdia i conseller de Medi Ambient de respecte a la voluntat del municipi, i finalment també es va aprovar per unanimitat una cosa que tots els grups han demanat, i estam convençuts que al final es podrà produir, que és la reintegració al patrimoni municipal d'aquesta zona.

Per tant, el que s'ha produït fins aquest moment ha estat un canvi important de criteri del Partit Socialista en relació amb el cap de Pinar, no del Partit Popular, del Partit Socialista, i no és un canvi de criteri, no és un canvi de criteri en relació amb la necessitat de construir una residència, perquè crec que el Partit Socialista continua tenint la voluntat i la intenció que hi hagi una residència, sinó un canvi de criteri quant a la ubicació.

I tenim un retall de premsa amb paraules del propi Sr. Antich, que ha defensat aquesta proposta, on diu: "Acceptarem la residència per a habitants il·lustres a un lloc no protegit".

Sr. Antich, un partit no només el forma el grup parlamentari, un partit el formen també els seus militants i, d'una manera molt especial, m'imagin, en el seu, e president d'aquest partit. Vostès tenen com a president del Partit Socialista aquí, a les Illes Balears, la batlessa de Calvià. Cala Figuera és una ANEI d'alt grau de protecció dins el catàleg de la LEN i que la presidenta del seu partit ha ofert al Govern i al Ministeri de Defensa com a residència per a alts càrrecs; és això una residència a un lloc no protegit, com pregona el secretari insular de Mallorca, el Sr. Antich?, o és també la proposta del PSOE de construcció d'una residència per a alts càrrecs en es Canons?, que encara que no sigui una àrea natural d'especial interès, fa molts pocs dies, vostè, arran d'una proposta del Partit Socialista, del grup Parlamentari Nacionalista, va votar la inclusió en el catàleg de la LEN aquí, en aquesta mateixa cambra?

I vostès proposen fer la residència en es Canons i, per un altre costat, ens diuen que ha de ser a un lloc no protegit?, i per l'altra, ens demanen que es Canons es protegeixin i ens diuen que al cap des Pinar no perquè és una ANEI.

Miri, Sr. Antich, jo no sé si serà conseqüència del procés de primàries nacional, regional, de qui sigui, però hi tenen un bon bullit, en aquest tema concret, hi tenen un bon bullit, i començaria a ser hora que es posassin d'acord entre vostès mateixos, no ja aquí, al Parlament, amb altres grups polítics, entre vostès mateixos.

Per una banda, vostè ve aquí i demana que sigui a un lloc no protegit, la presidenta del seu partit ofereix ni més ni manco que una zona d'alt grau de protecció de la LEN, com és cala Figuera, i altres membres del seu partit ens ofereixen es Canons.

Jo crec que si anam al bessó de la qüestió i anam al nucli del problema, que és la protecció i la preservació d'una zona tan important com és la de cap de Pinar, jo li puc dir que estic convençut, n'estic convençudíssim, que la protecció i la preservació d'aquesta zona no corre en aquest moment el més mínim dels perills, el més mínims dels perills, i molt manco d'urbanitzacions, com determinats professionals de la demagògia, no només aquí, sinó en general, han comentat avui aquí. Aquí s'ha parlat d'una urbanització al cap des Pinar, no vostè, altres grups que, hi insistesc, es caracteritzen sempre per la seva demagògia, una urbanització a cap de Pinar. Aquí es parla de fer una residència ben dimensionada, dins un entorn bastant ample i amb un respecte total i escrupolós amb el paisatge i amb el medi ambient, no d'urbanitzacions. De manera que no venguin amb demagògia aquí contínuament.

I si el nucli del problema és la protecció i la preservació d'aquesta zona, li asseguro i li garantisc que hi està. Estam a davant una propietat municipal, punt número 1, adscrita a més a uns usos de defensa; i amb l'única possibilitat futura, si és que el poble d'Alcúdia en el seu moment, més endavant, quan així ho consideri oportú, i si efectivament es decideix que és la zona més idònia dins aquesta comunitat autònoma per fer aquesta residència, una zona on es podria dur a terme un projecte reduït, amb una finalitat molt concreta que res té a veure, com deia abans, amb urbanitzacions. De manera que entenc que per ser coherent amb el que hem fet fins ara els dos grans partits d'aquesta comunitat autònoma, Partit Popular i PSOE, crec que el que hem de fer és mantenir, deixar aquesta porta oberta perquè, insistesc, el perill d'urbanització no existeix; entenem que en aquests moments aquest perill no hi és, es deixa la porta oberta sense cap problema ni un perquè no hi ha aquest perill, i en el moment en què efectivament es decideixi d'una manera definitiva la ubicació d'aquesta residència, que els dos grans partits d'aquesta cambra i d'aquesta comunitat hi estam d'acord, com són vostès i com són nosaltres, en la necessitat d'aquesta residència, en el moment en què tenguem ben decidit i ben determinat on és aquesta residència, si aquest lloc no és el cap de Pinar, jo li puc assegurar que serem els primers nosaltres també que defensarem tornar les coses allà on eren, tornar efectivament, derogar aquest article 20 i incloure aquesta àrea dins el que és, que és una llei d'espais naturals.

Però mentrestant, mentre aquesta ubicació no estigui decidida, mentre el que hi hagi siguin ofertes que plantegen els mateixos problemes mediambientals, com en es Canons o cala Figuera, entenem que deixar aquesta porta oberta, la porta de l'article 20 de la Llei d'acompanyament de pressuposts de l'any 98, no suposa cap perill ni un en contra de la preservació i la protecció integral d'aquesta zona, que és la del cap des Pinar. Jo el cridaria avui a la reflexió, i que retiri aquesta proposta, perquè entenc que no té cap sentit en aquests moments plantejar-la en els termes que vostès l'han plantejada. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc donar les gràcies al Grup Parlamentari Mixt, al d'Esquerra Unida i al del PSM pel seu suport, i miri, Sr. Flaquer, efectivament jo pens que tal vegada és ver que nosaltres tenim un bon bullit de primàries, però sense cap dubte ni un hi ha partits que sense tenir primàries es defensen molt bé. Per altra banda, no dubti que quan duim les propostes aquí, intentam dur-les ben reflexionades.

Incoherència? En tot cas, la mateixa que vostès, perquè vostè em contava no sé què de l'any 1985. Què era que em contava de l'any 1985? Que la Comissió Provincial d'Urbanisme, quan governava el PP ja en el Govern balear, i per tant era el responsable d'aquesta comissió a l'any 1985 va denegar l'interès social per construir una residència d'alts càrrecs a cap des Pinar, al·legant informes en contra de l'Icna i de l'Inese, i argumentant que produiria greus impactes paisatgístics? És d'aquesta incoherència que em parla vostè? I és ver que això havia estat proposat, jo ja ho vaig reconèixer a una anterior intervenció que hi va haver sobre aquesta qüestió, jo vaig reconèixer que el nostre partit va defensar fa deu o dotze anys la construcció d'una residència en aquell indret, fa deu o dotze anys. Però el Govern socialista en aquell moment va acatar la resolució, i va oblidar el projecte, i el va oblidar sense fer ús, des del meu punt de vista encertadament, de cap procediment especial per passar per damunt de la voluntat de les institucions d'aquesta comunitat. No va emprar cap llei especial per poder aconseguir l'objectiu.

Després d'aquesta qüestió, l'any 1991 s'aprova una Llei d'espais naturals, per cert consensuada per tots els grups, allà on es declara aquesta zona com a ANEI de màxima protecció, la qual cosa vol dir "construccions noves, no", consensuat per tots els grups, impulsat pel Grup Socialista, i per tant amb el total acord del nostre grup. Per tant, no ens parlin de manca de coherència. La manca de coherència és en el 85 dir que aquest era un greu impacte paisatgístic, i després en el 91 votar a favor d'augmentar la protecció a la zona amb la Llei d'espais naturals, i ara a l'any 1997 modificar la Llei d'espais naturals per construir allò que en el 85 impactava tant. Jo crec que vostès no són els que precisament poden parlar de coherència. Crec que no estan massa legitimats.

Llavors vostè em parla d'es Canons, que hi ha hagut gent que ha ofert es Canons, que si cala Figuera, i tal. Miri, la posició del partit és que no es donarà suport a una modificació de la Llei d'espais naturals per construir una residència. Nosaltres trobam que hi ha molts d'indrets allà on es pot construir aquesta residència sense haver d'emprar una modificació d'una Llei d'espais naturals. Que em parla vostè d'es Canons? Per què no va votar el seu grup favorable que es donés aquesta protecció que es demanava en una iniciativa que fa poc discutírem aquí a es Canons, no li donaren vostès aquesta protecció?

Per altra banda vostè em parla de l'Ajuntament d'Alcúdia. És ver que el grup municipal d'Alcúdia va donar suport a un acord d'intencions que estava firmat pel Ministeri de Defensa, el Govern de la Comunitat i l'Ajuntament d'Alcúdia; però a la discussió d'aquest acord d'intencions, quan això es va dur a ple, el nostre grup va manifestar ben clarament que no donaria suport a la construcció de la residència si aquesta construcció de la residència implicava una modificació de la Llei d'espais naturals. Això ho va deixar ben clar. Però a més vostè recordarà, perquè vostè deu tenir els papers, que aquest acord d'intencions preveia la creació d'una comissió mixta amb dos representants de cadascuna de les institucions que firmaven aquest acord d'intencions; una comissió mixta que havia de ser l'encarregada de preparar el conveni definitiu que havien de firmar aquestes institucions, el conveni definitiu que s'havia de firmar una vegada aquesta comissió hagués analitzat els corresponents estudis tècnics, i el compliment dels tràmits i els requisits corresponents: impactes ambientals, llicències i autoritzacions, possibles condicions de reversió d'usos, etcètera. Bé, idò el Govern de la comunitat autònoma va començar a modificar lleis abans que aquesta comissió mixta no tan sols hagués començat fer feina, és que ni s'havia reunit cap vegada.

Per tant, jo crec que aquí es va començar a funcionar vulnerant l'acord d'intencions de l'Ajuntament d'Alcúdia, i abans que l'Ajuntament d'Alcúdia agafàs una decisió definitiva. Per altra banda, quan vàrem tenir ocasió de discutir ja aquest tema aquí, en aquesta cambra, se'ns va dir que s'escoltaria l'Ajuntament d'Alcúdia, i que per tant es faria el que l'Ajuntament d'Alcúdia volgués en aquesta qüestió. La voluntat de l'Ajuntament d'Alcúdia ha quedat ben clara a un acord de Ple just després d'haver aprovat la llei d'acompanyament. La voluntat de l'Ajuntament d'Alcúdia és que es derogui l'article 20 de la llei d'acompanyament, i això és el que demana aquesta proposició de llei, purament i simplement això. El que passa és que ara ja no va bé, ara vostès ja no volen complir amb en allò que en els seu moment ens varen dir que complirien. Des del nostre punt de vista vostès el que volen és que canviï l'Ajuntament d'Alcúdia, que hi hagi una altra composició dins l'Ajuntament d'Alcúdia, per poder construir una residència a un lloc que ningú d'Alcúdia la vol, a un lloc que significa construir-la a un espai que té la màxima protecció de la Llei d'espais naturals.

Nosaltres li demanam que reconsideri aquesta postura, i li demanam que doni suport a aquesta proposició de llei, perquè sense cap dubte ni un hi ha molts d'altres indrets a les nostres illes allà on aquesta residència es podria construir sense haver d'espensar una zona amb uns valors naturals tan importants. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar aquesta qüestió té la paraula el diputat Sr. Joan Flaquer, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tres són les qüestions que en aquesta rèplica vostè ha suscitat. En primer lloc ha volgut girar el tema, acusant d'incoherència ara al Partit Popular, quan la incoherència l'han manifestada vostès. Miri, això de l'interès social de la Comissió Provincial d'Urbanisme, és que senzillament no era l'instrument adequat ni el camí adequat. El camí adequat, si el Ministeri de Defensa i el Govern de l'Estat volien fer aquesta residència era acord de Consell de Ministres, interès general, i dur-ho endavant. No ho feren perquè no volgueren en aquell moment, a això, i volien descarregar la responsabilitat d'un tema de protecció mediambiental sobre l'esquena del Govern balear. I el Govern balear va entendre que el Consell de Ministres ho podia fer perfectament sense la col·laboració del Govern, via interès general amb acord el Consell de Ministres, de manera que no ens parli d'incoherència, que els que l'han manifestada sempre en aquest tema del cap de Pinar és vostè.

Ha volgut tornar entrar vostè en segon lloc en el tema de cala Figuera i es Canons, i ha tornat insistir que el Partit Socialista mai acceptarà una residència en lloc no protegit. Jo crec que la Sra. Margalida Nájera no és cap noingú dins el Partit Socialista, és la presidenta del partit, i a més és la batlessa de Calvià. Si ofereix cala Figuera, que és una ANEI que està dins la LEN, m'imagín que ho deu fer com a batlessa de Calvià en primer lloc, i amb l'autoritat que li deu donar ser la presidenta del seu partit. Jo supòs que si la Sra. Margalida Nájera ofereix això al Govern de la comunitat i al Govern de l'Estat, vostè no podrà fer res per evitar-ho, sent la batlessa de Calvià. Per tant, insistesc que membres significats del Partit Socialista estan oferint llocs per fer la residència amb valors paisatgístics tan dignes de protecció com el de cap de Pinar. I es Canons, Sr. Antich, no l'hem ofert nosaltres, el varen oferir vostès, "el PSOE proposa la construcció de la residència per a alts càrrecs a es Canons", i abans no havia vist la lletra petita, però ara la veig i li diré: "Antich" -que és vostè- "es va mostrar disposat a estudiar la proposta", i es Canons, vostè l'altre dia volia que els introduíssim dins la Llei d'espais naturals. De manera que, per favor, no diguin que aquesta residència, home, si vostè diu que no ho vol a un lloc no protegit, ja ni ho estudia; i vostè diu que està disposat a estudiar la proposta, la qual cosa vol dir que no ho descarta, encara que sigui un lloc no protegit.

I després ha parlat un altre cop de la voluntat d'Alcúdia, i ja li hem dit mil vegades, a vostè i a tots els altres grups que han parlat d'aquest tema aquí, al Parlament, que la voluntat d'Alcúdia la tenim ben present. De fet al darrer ple municipal on es va discutir el cap de Pinar, el Partit Popular va aprovar el punt allà on es deia que no es faria cap iniciativa que no comptàs amb la col·laboració i amb la participació de l'Ajuntament d'Alcúdia. No es farà la residència al cap de Pinar si no hi ha una voluntat municipal clara i decidida que sí es faci; i en aquest sentit no tenen per què dir que si la voluntat del poble d'Alcúdia és que no es faci. El poble d'Alcúdia no es manifesta al Parlament, el poble d'Alcúdia es manifesta al poble d'Alcúdia, dins el seu plenari, no aquí dedins. No s'arrogui vostè el que pugui pensar el poble d'Alcúdia. Si el poble d'Alcúdia en el seu moment decideix, pels motius que siguin, que és un lloc que convé i que interessa fer-hi aquesta residència, el Partit Popular per això deixa aquesta porta oberta, que es va fer amb l'article 20 de la llei d'acompanyament dels pressuposts per poder-ho dur a terme; i no facem més comèdia d'aquesta qüestió. Jo crec que està ben clara la postura del Partit Popular en aquest sentit: respectar la voluntat... No, la seva no, la seva canviant cada dia, i oferint residències d'un lloc a l'altre, a veure com acaba la qüestió. Nosaltres ho tenim clar, en el moment, mentre l'Ajuntament d'Alcúdia no estigui en la disposició de dur endavant aquesta iniciativa i aquest projecte, no es farà. Si l'Ajuntament d'Alcúdia, que és qui realment ha de manifestar-se en aquest sentit així ho vol, naturalment que hi serem, i per això mantenim aquest article 20 de la llei de pressuposts, que vostès avui d'una manera incoherent i contradictòria volen derogar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat, passam a la votació.

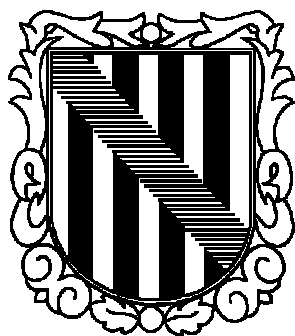
Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 26; en contra, 30. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició de llei.

I no havent-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA